

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 304. Quorum peccatorum confessio sit materia necessaria hujus
præcepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

saluti pœnitentis partim reverentiæ Sacramen-
ti Eucharistiæ.

2035. §. 4. Si Sacerdos, etiam injustè, noluisse al-
quem confessum absolvere, non ideo hic satis-
fecisset præcepto, nam per confessionem hic
intelligitur Sacramentum Pœnitentiæ, sive ta-
lis confessio, quam sequatur valida absolutio,
Dur. Sot. Med. Nav. Suar. Vasq. Sal. Laym. Castrop.
aliique cum *Avers.* suprâ contra *Palud. Gabr. V. i. S.*
Silv. Cón. quod probabile reputant *Fagund. &*
Dian p. 3. t. 4. R. 79. quamvis oppositum teneant
ût probabilius. Addit tamen *Bosco* n. 78. fortè
excusandum, si anno sequente posset ab eodem
Sacerdote accipere absolutionem, ne cogatur
duobus eadem peccata aperire, quod videtur
nimis molestum.

2036. Q. 304. Quorum peccatorum confessio sit ma-
teria necessaria hujus præcepti. R. Mortalia per
absolutionem remissa & etiam sola venialia
esse materiam sufficientem confessionis dixi
à n. 589. & à 593. Mortalia autem omnia post
Baptismum commissa & nunquam directè sub-
jecta absolutioni esse materiam necessariam
dixi nu. 595. Quod à nu. 605. extendi etiam ad
peccata negativè dubia. Item à n. 615. dixi, ad
quid teneatur, qui confessus est mortale certum
tanquam dubium, vel contrâ: quibus supposi-
tis addo seqq.

2037. §. 1. Habens peccata tantùm interna tene-
tur hoc præcepto, non tantùm prout divinum
est sed etiam prout ecclesiasticum, ita ut oppo-
situm *Suar.* vocet plùs quàm temerarium,
quamvis *Dicast.* d. 7. à n. 82. conetur defendere.
Ratio est, quia Ecclesiâ directè præcipit actum
externum confessionis, ad quem præcipien-
dum

dum auctoritatem habet à Christo, ergo indirectè saltem obligat etiam ad confitendum peccatum internum, si aliud non adsit.

§. 2. Si quis habeat tantùm venialia, *S. Bonav. 2038.*
Alex. Rish. Nagn. Rhod. aliique apud *Avers. q. 15.*
 §. 3. dicunt nihilominus esse obligationem isto anno confitendi, quia Ecclesia præcipit absolute confessionem, ergo si non habeat mortalia tenebitur ad confitenda venialia: & hanc sententiam vocat probabilem, *Gob. in Exp. t. 4. à n. 230.* sed probabiliùs tenent oppositum *Suar. Vasq. Lugo, Castrop. Arr. Dicast. Gorm. Tamb.* aliique plurimi cum *Avers.* supra & colligitur ex *Florentino* ac *Tridentino*, nam dicunt esse præceptum confitendi omnia peccata, ergo non loquuntur de venialibus, nam *Trid. sess. 14. De Pœn. c. 5.* dicit non esse præceptum confitendi venialia: & idem est de mortalibus antehac rite confessis, sunt enim materia adhuc magis libera. Putant tamen *Lugo, d. 15. n. 133. Castrop. Gorm. n. 30.* eum, qui nollet confiteri, quia haberet sola venialia, nihilominus teneri se sistere parochi & illi hunc conscientie suæ statum declarare, ut sciat, cur parochianus suus præceptum illud non impleat: Estque absolute melius confiteri venialia, ut ab his detur directa absolutio, à mortalibus autem, si adsint, indirecta, vix enim fiet, ut qui toto anno confessionem omittit, non peccet mortaliter, quamvis postea non recordetur, uti cum *Lugo & aliis* notat *Steph. t. 5. d. 5. n. 237.*

§. 3. Habens unicum mortale, à quo hoc 2039.
 anno confitendo excusatur, v. g. ob periculum gravis damni, secundùm *Suar. & Dian. p. 3. t. 4. R. 125.* non tenetur confiteri de venialibus, quia cum confessio peccati mortalis hic & nunc

M m m m 2

fit

fit moraliter impossibilis, hoc præceptum, quod est de solis mortalibus confitendis, hic & nunc non obligat.

2040. §. 4. Qui omni die anni confessus est venialia, si die anni ultimâ peccet mortaliter vel recorderetur mortalis non confessi, tenetur ultimâ illâ die confiteri, quia necdum satisfecerat præcepto, cum confessio venialium non sit materia præcepti, *Vasq. Regin. Laym. Bonac. Lugo. Arr. Avers. q. 15. s. 5.* & certum esse dicit *Castrop.* quamvis contradicant aliqui cum *Rhod.* Ille tamen satisfecit, qui mortale anno præcedente commissum & per oblivionem omissum hoc anno confessus est, quia licet remissum esset indirectè, adhuc tamen erat materia necessaria hujus confessionis.

2041. §. 5. Qui per annum saltem semel confessus est mortale dubium cum venialibus, satisfecit, nec tenetur iterum confiteri, quamvis postea incidat in mortale certum, *Lugo n. 169. Dicast. n. 134.* quia erat obligatio confitendi illud dubium, ergo posuit materiam præcepti. Si solum peccatum dubium confessus esset, *Lugo n. 171. Dicast. Arr. d. 52. n. 61.* adhuc dicunt satisfecisse, sed probabile est oppositum, quia si illud peccatum dubium non fuit verè peccatum, absolutio fuit nulla nec Sacramentum re ipsa susceptum est, ergo non est certus se esse validè confessum, lex autem est de confessione, quam sequatur valida absolutio, & quæ sit verum Sacramentum, quæ lex est in certa confessione, & cui non videtur satisfactum per solutionem ita incertam. Et ob hanc rationem universaliter verum est, quòd ille, qui scit se hoc anno habuisse mortale, & prudenter du-

bitat,

bitat, an hoc anno unquam sit validè confessus, adhuc teneatur confiteri.

Q. 305. Quando, & an etiam sæpius in anno 2042. fieri debeat confessio mortalium, ut satisfiat huic præcepto. R. S. 1. Probabilius est cum Sor. Viet. Henriq. Sa. Vasq. Valent. Cón. Laym. Bonac. Fill. Castrop. Lugo, Dicast. Arr. Tamb. Bosco, Gorm. contra P. Sor. Suar. Fagund. & alios obligationem confitendi annuè non esse alligatam tempori paschali, nam Trid. sess. 14. De Pœn. c. 5. morem tempore quadragesimali confitendi solummodo laudat velut pium & meritò retinendum: Can. autem 8. damnat eos, qui dicunt, vel non esse obligationem confitendi semel in anno, vel esse suadendum, ut confessio non fiat tempore quadragesimæ, ergo manifestè innuit tempus pro obligatione esse annum, pro consilio autem esse quadragesimæ. Similiter Conc. Lateran. præcipiens Communionem in paschate & confessionem saltem semel in anno, satis significat tempus præcepti pro confessione esse totum annum: Congruentia fuit, quia hæc confessio præcipitur ex suppositione culpæ mortalis, quæ cum possit committi omni tempore anni, expediebat confessionem non alligari certo tempori, ne occasio daretur eam nimium differendi usque ad illud determinatum tempus. Nec obstat, quòd in Extrav. Vices De Treuga & pace, dicatur parochianos de jure teneri saltem semel in paschate proprio Sacerdoti confiteri, nam legenti contextum patet mentem Pontificis fuisse tantum dicere, quòd saltem semel in anno debeat parochianus recognoscere parochum, quod si aliàs non fecerit, debeat in paschate, de quo ideo, specialiter meminit,

M m m m 3

quia